

[Niels Helveg Petersen]

har begge talere skarpsindigt set, at vedrørende eksporten til f. eks. NATO-lande, til England og USA, lander man i nøjagtig den samme afvejning og de samme skønsmæssige problemer, som vi står med i øjeblikket.

Det problem, som løses med dette forslag, er, at vi kommer ud over dette skønsproblem for så vidt angår udviklingslandene, hvor for det første skønt konkret kan være meget vanskeligt, og hvor det for det andet er vores bestemte opfattelse, at det er en meget dårlig idé at eksportere våben til de pågældende lande, og at vi langt, langt hellere skulle gå i spidsen med at eksportere alle former for civilt udstyr.

Det er sådan set det grundlæggende, det, der bærer dette forslag. Det er vores grundopfattelse, at den fattige del af verden ikke står sig ved at have adgang til våben i det omfang, den har det, og at våbenopbygningen i den tredje verdens lande er en selvstændig årsag til en række konflikter og krige i udviklingslandene.

Jeg har sådan set ikke så forfærdelig meget lyst til en lang ideologisk diskussion med hr. Wilhjelm i denne sag. Jeg forstår, at vi egentlig er enige om forslaget. Hr. Wilhjelm anfægter nogle af mine begrundelser og nogle ideologiske synspunkter, men jeg forstår, vi altså stort set er enige om selve dette konkrete forslag. Lad os så se, om ikke det kan lade sig gøre at bruge udvalgsarbejdet til at skaffe et fornuftigt grundlag for at komme videre i denne sag.

Hvad selve meningsudvekslingen med hr. Wilhjelm angår, er jeg lidt i vildrede, for først siger hr. Wilhjelm: ja, det er oprustningen, der nu giver et såkaldt opsving, og derefter siger han: nej, det er det ikke, og så siger hr. Wilhjelm: ha ha, dér kan du bare se, men olieprisfaldet er da i øvrigt forfærdeligt ud fra ressourcemæssige synspunkter.

Til gengæld – hvis vi endelig skal ind i det – må vi også sige, at olieprisstigninger ramte de fattigste udviklingslande hårdere end nogen andre, at olieprisfald kommer nogle af de fattigste udviklingslande i verden mere til gode end andre, men det er en helt anden diskussion, og jeg ser egentlig ingen særlig anledning til at føre den med udgangspunkt i dette forslag.

Formanden:

Det sidste er jeg enig i.

Knud Lind (FP):

Det skal også være meget kort til forslagsstillerne. Hvis man ønsker at holde den fredselskende fane højt, kan man ikke begynde på kræmmervis at give køb på idealerne og overlade til det frie skøn, om danske våben eventuelt bliver brugt på Malvinerne af England eller de bliver brugt et andet sted af USA eller solgt videre. Det er i realiteten det, som det radikale venstre har gjort. Det forsøger man fortvivlet at forsvare med at sige: så er der da muligvis nogle andre, der ikke kommer til det. Det er jo det reelle. Men i virkeligheden er man inde i nøjagtig samme skøn, som justitsministeren er i dag efter den nuværende lov. Man kan ikke sige, at det er nogen reel forbedring, idet man netop på kræmmervis ønsker at give skøn, og derfor måtte man hellere sige: ja men vi har skøn i det nuværende. Det er op til justitsministeren, og ingen ved rigtig, hvor det skøn ender, og sådan vil vi også få det med det radikale venstres forslag. Og så er det et spørgsmål, om man ikke i Danmark, som det lidet land, det er, burde give det helt frit i stedet for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om destruktion af særlig følsomme oplysninger.

Af Jimmy Stahr (S) m.fl.

(Fremsat 2/3 83).

Forslaget sattes til forhandling.